

ש ב ט

בט"ו בשבט שתלתי עץ, נטעתי לי אילן גדל העץ וגם פרו, גאה ניצב בגן. בחג סוכות את ענפיו שברו בשביל הסכך בל"ג בעומר, מה שנותר - למדורה הלך בשבועות בשביל זרים, ענף גדול נקטע וכל השאר נקטף כדי לקשט את הכתה. וכך השורשים נותרו והם אומרים לי חרש "כי האדם עץ השדה" - רוצה לומר, הוא חרש.

אפרים סידון

...מזל טוב... מזל טוב... מזל טוב...

* י מ י * * א ה ו ל ד ת *

16.1 רות דיפקינד (נכדה)

17.1 שרית קולינס

גלעד קנדל

אלי אורן

19.1 רות גולן

20.1 צביה כץ

עפר ניצן

רז לבנקופף (נכדה מ' כהן)

* י מ י * * א כ י ש ו א י ו *

21.1 בקי ארנברג

גיא וגנר

18.1 דוידה (טנא) ואכרדם בלר

22.1 חיים מעין

עמר כהן

אילת וגנר

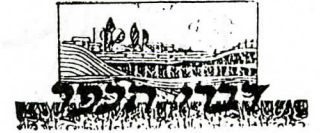
.....
 ** מ ז ל ט ו ב **
 * להורים: לידיה ומרדכי *
 * לסבים: ריבה וג'ק *
 * לסבתא-דבתא: פאני נורטון *
 * ולכל המשפחה *
 * ל ה ו ל ד ת ה ב ת *
 * ר ו ב א ש ר *

דברי המערכת: (מותר מפעם לפעם - לא?)

גם לפני מכול התלונות שנחת עלינו השבוע, הרגשנו שההדפסה של הגליון האחרון היתה מתחת לכל ביקורת. נקטנו באמצעים הבאים, כדי למנוע השנות התופעה הזאת:

- (א) החלפנו סרט במדפסת... elementary... elementary.
- (ב) ניקינו את הכוננים במחשב. " "
- (ג) התקשרנו עם "דפוס להב", המדפיסים לנו את החומר, והתלוננו על המקרה. הם התנצלו, והבטיחו שישימו לב יותר בעתיד.

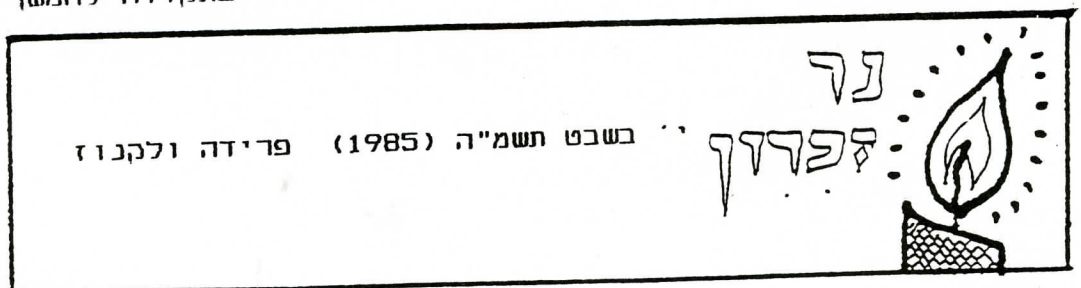
ואם כבר התחלתי בהסברים, אמשיך בעוד מספר נושאים "טכניים", המעסיקים אותי.

בנוד עורכת ותיקה (גם בגיל וגם בתפקיד) אני מרגישה בצורך ברענון הצוות. מאוד חסרים כותבים צעירים, שידווחו על האירועים מנקודת מבטם. השבוע קיבלנו תגבורת מבודכת, בדמותה של דינה ביזק, שהתנדבה להצטרף לצוות כותבי "מה נשמע". מורגש מאוד מחסור בדיווח שוטף על המגזר החקלאי והתעשייתי. גם מהוואי הצעירים אין לנו כל כך מידע, כי מטבע הדברים העורכת הזקנה שלכם לא מתמצאת בנושא זה... ומה עם פינה למחשבים, פינה לספורט, פינה לבישול ועוד ועוד? גם בשטח הראיונות ("ב"א") אני מקבלת מפעם לפעם הבטחות, שלא התממשו בינתיים. אני יודעת שאני נהדרת, אבל איפה הגיוון? העלון יהיה מעניין באותה מידה שיגדל מספר התורמים.

נושא נוסף שמעסיק אותי הוא הציוד העומד לרשותנו: P.C. פשוט, מותאם לfloppy disks בלבד, ומדפסת (יד שנייה מהמזכירות), שאינה מאפשרת גיוון אותיות בעברית. לכן, אל תצפו לניסים ונפלאות בעימוד ועיטור.

בכל זאת לא אוכל לסיים בלי להזכיר את העוזרות הנאמנות: רג'י, המעטרת ומכתרת את העלון מאז שחזרה מחו"ל, ואחרי יציאתו של דודו פלמה, זאת אומרת שבוע-שבוע. ואילנה ר... התודמת את חלקה בהדפסת בתקווה להמשך חיובי.

אננה ס.

מה נשמע?

* השבוע, בילה התחילה לעבוד במקצועה החדש, כקוסמטיקאית. היא מוסרת שהיא מאד נהנית מהעבודה. כל מי שרוצה טיפול יכול לשים לה פתק, מומלץ גם לגברים!

* גם אחי אדלשטין התחילה בתפקידה החדש, כרכזת חינוך במשק. אנחנו רוצים לאחל לך הרבה הצלחה!

* כאשר ליבה ופרנקי יצאו מבית-התינוקות לפני כחצי שנה, יפעת נכנסה לעבוד שם. השבוע, היא מסיימת בבית-התינוקות ומתחילה לעבוד במרפאה כאחות מן השורה. יפעת, תודה על ההשקעה ובהצלחה בעבודה החדשה!

* גם לקאטארפט יש רכז חדש. ארנולד בידק נכנס בהילוך גבוה לתפקיד. גם לארנולד, נאחל "בהצלחה" בתפקיד החדש.

* האולפן... תם ונשלם. עוד מחזור הסתיים. ביום שישי היתה קבלת שבת וטקס פרידה שאורגן ע"י האולפן למשפחות המאמצות. היה נחמד. משום מה, בכל ההופעות שלהם תמיד היה קטע על האוכל בחד"א.

* שמתם לב למפלצת הצהובה הגדולה בחד"א? מי אמר שאין אצלנו רמה בארוחות?!

* שני ילדים עברו בזמן האחרון מגנון שחף לגנים: מעוז ויסבקר לגן-שקד וקלייר בר-דוד לגן-רימון. נאחל לזאטוטים הרבה הצלחה במקום החדש.

* ישראל אבידור קיבל פרס "רכז קליטה איזורי מצטיין" מהסוכנות. הפרס הוא אלבום בנושא "הקליטה מרוסיה". ריטה מופיעה בו. כל הכבוד ישראל!

* לא ארחיב השבוע על מזג-האוויר, רק אגיד לכם שהשבוע נסעתי עם כיתה ו' לחרמון, והטיול היה מאד "יבש". הפסגה נראתה כאילו פיזרו עליה אבקת סוכר עם מסננת.

* ביום שלישי היה גיוס עישוב ב-FEVERFEW. יונתן טוביס הסתובב בין המעשבים עם מצלמת הוידאו של המשק כדי לתעד את הארוע. (לכל אלה שלא היו...).

* כנראה ששיר טוביס כבר לא תשיר "עשר אצבעות לי יש". נא להיזהר מהארנבות ע"י גן-שקד. הן נושכות! מש' טוביס מוסרים, שהם גובים 10 ש"ח מכל מי שרוצה לראות את האצבע של שיר.

ליולדות השבוע, מזל טוב.

ולחולים וללא מרגישים טוב, החלמה מהירה!

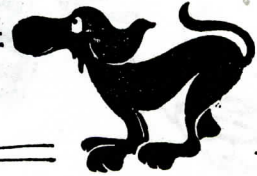
שבת שלום

ושבוע טוב

דינה בידק

לאספה

בדרך

בקרוב תובא לפני אסיפת הקיבוץ הצעתי למקלט לבעלי חיים. לכן הייתי רוצה לתת לחברים הזדמנות לחשוב על הסיבות להצעה, וגם מספר פרטים על המימון וכו'.

ס י ב ו ת :

- 1) סביבה - מדי יום ביומו מושלכים בעלי-חיים לא רצויים אל הכבישים הראשיים והרחובות, ומושארים בחוצות הקיבוצים והמושבות, שם הם נודדים, מורעבים למחצה וחולים, ומהווים סכנה לציבור ולתנועת כלי הרכב. לקיבוצים ישנו כבר מספר מספיק גדול של חיות-בית, וגם הם נתונים בסכנה על ידי ה"תועים" האלה, וחייבים להשמיד את העודפים. לעתים קרובות זה מתבצע בצורה אכזרית, שמהווה נסיון חינוכי שלילי, הן לילדים והן למבוגרים - כאשר אנו מכינים שאחז מסומני ההת-קדמות של חברה הוא הצורה שבה היא מטפלת בבעלי-החיים שלה.
- 2) חינוך - כדי שילדים ילמדו, שאין להשמיד בעלי חיים לא רצויים באלימות (ירי ורעל הם אמצעים אלימים), אלא כשיש הכרח בכך, יושמדו ללא כאבים ובצורה הומאנית. כמו כן, שילמדו על הפיקוח על אוכלוסיית בעלי החיים על ידי עיקור וסידוס - דבר שעליו טרם למדו מבוגרים רבים.
- 3) נעורים - חשוב ביותר: כאשר אספתי מידע לתוכנית גיליתי שמטרה זו מלהיבה צעירים רבים בקיבוץ הזה, ובקיבוצים אחרים באזור. כאשר שוחחתי על הרעיון הזה עם בני העשרה, התעורר מיידית החוש הקיבוצי שלהם - דבר שבזמן האחרון הקיבוץ נכשל בו. למעשה, הוטריונר של המועצה האזורית אמר לי, שכאשר הוא דיבר על העניין לצעירים בקיבוצים באזור, הם התלהבו מייד, ורצו לעזור. חברים משני קיבוצים כבר טלפנו אלי והציעו עזרה.
- 4) חדמית - עכשיו, כאשר קיבוצים מוכרים את נשמותיהם עבור הדולר הכל-יכול, הפרויקט הזה יכול לסייע לשפר שוב את חדמית הקיבוץ ככוח מוסרי.

ה מ י מ ו ן

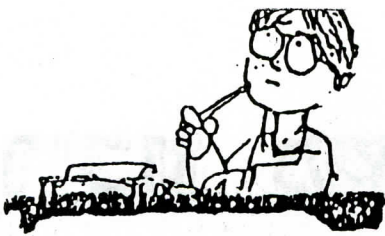
המימון יבוא מארגונים לבעלי חיים, תורמים פרטיים, המועצה האזורית, ומהמשרד לאיכות הסביבה. עד היום קיבלנו \$10,000, ועוד הבטחות בכתב עבור סה"כ \$850 לחודש, ועוד הבטחה לספק מזון ממפעל "טיבון גליל" בקריית שמונה. כמו כן הבטיחו מועצות מקומיות וקיבוצים את סיועם בחומרים ובמת-נדבים. הקיבוץ לא יוחזק כאחראי בשום פנים ואופן עבור העיסוק הפיננסי של המקלט לבעלי חיים, וגם לא עבור חבויותיו, במידה ותתעוררנה כאלה.

מ י ק ו ם מ ו צ ע

המיקום המוצע של המקלט יהיה באזור תל דומן או בקרבתו, אלא אם כן תסכים המועצה המקומית של ראש פיה להקציב שטח למטרה זו.

להתראות באסיפה,

מלוי ן ס.

נכון לעכשיו

* בעת הופעתן של שורות אלו, יהיה כבר קורס המזכירים מאחורי. ארבעה שבועות של למידה של נושאים רבים ומגוונים: כלכלה וקהילה, חשיבה אסטרטגית, תקשורת, מרכזי רווח ואחריות ומשאבי אנוש, הסדר הקיבוצים, חוק ומשפט, ועוד ועוד. הרבה דפים מילאתי ברשימותי. חלק מהרשימות יהפכו במשך הזמן לתכניות פעולה, חלק ישארו כחומר למחשבה וחלק ודאי ישארו כסימני דיו על הדפים.

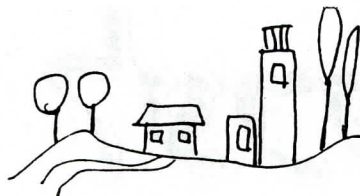
* ביום ראשון הקרוב, תתקיים אסיפה שאני מייחסת לה חשיבות רבה. שני נושאים חשובים יעלו בה: הפיכת הגיל הרך לענף אוטונומי ותכנית הפנסיה לחברים.

הנושא הראשון: הפיכת הגיל הרך לענף אוטונומי נושא עימו כמה סיכויים יחד עם כמה סיכונים. הסיכוי הוא בכך שבפעם הראשונה אנחנו מתייחסים לכח אדם בשדותים כאל משאב שיש להתייחס אליו בחסכנות וביעילות. קביעת מסגרת תקציבית המממנת את עלות העבודה, היא צעד חשוב לקראת התייחסות רציונלית יותר לענפי השרות שלנו. ההתחייבות של המתכננים לשמור על דמת חינוך טובה ואף לשפר אותה ע"י הכשרה והתמקצעות, אף היא משמחת מאד. הסיכון שאני רואה בענף זה, הוא בכניסתם של עובדים שכירים רבים מאד לענף. בסה"כ אנו מעסיקים היום 10 (!!!) שכירים במערכת החינוך שלנו, (7 בגיל הרך ושלושה בביה"ס ובנעורים). פירוש מספר זה הוא כרבע מיליון שקלים שאנחנו מוציאים מכיסנו לכיסם של אנשים מבחוץ כל שנה. אני מקווה שאצלנו, כמו בחפציבה, יתרחש השינוי, שגאווה היחידה ותחושת המקצועיות שהעניק הענף לעובדיו, גרמו לכך שחברים רבים פנו לעבוד בו. כאשר נשוב, בקרוב, לדון בקשר בין עבודות מכניסות ובין תקציבי החברה, נראה וניווכח שאפילו יום עבודה של 80 ש"ח, מוטב לשלם אותו לחבר כפר-הנשיא ולא למישהו מבחוץ, אפילו אם הוא והיא עושים עבודתו עבודה מצויינת. (זאת כמובן בתנאי שהחבר אינו משתכר שכר זה ויותר ממנו במקום אחר).

בהקשר לנושא הגיל הרך, שאלו אותי חברים האם יש קשר בין ההחלטה העקרונית על הפיכת הענף לאוטונומי ובין ההחלטה על מי מנהל את הענף. כמובן ששתי ההחלטות אינן בהכרח קשורות זו בזו. יחד עם זאת לדעתי תמר עשתה כברת דרך חשובה בבניית התכנית ובהרצה שלה, ואני סבורה שלטובת הענין חשוב שתמר תמשיך להריץ את התכנית. כפי שהוחלט במזכירות, יתקיים דיון כעבור חצי שנה ובתום שנה (בנוסף לדיונים בהנהלה הרחבה של הענף). נדמה לי שכשנבוא לסכם שנה ראשונה של התכנית, יהיה זה העיתוי גם לבחון את האיוש הפרסונלי של תפקיד רכז הענף.

וגם על הפנסיה נדבר ביום ראשון.. יהיה זה דיון ראשוני על מנת ללמוד את החוזה של ההתקשרות בין החבר והקיבוץ, החבר וקופת הגמל, והקיבוץ וקופת הגמל. אני מקווה שנסיים את הדיונים בקרוב ושעד פורים נוכל להחתים את כל החברים על החוזה ובזה להיכנס לעידן הביטחון הסוציאלי לחברים. אגב, בקורס המזכירים אומרים, ששלוש שנים הן פרק זמן לא ארוך לדיונים על תכנית הפנסיה... ועוד שמעתי בקורס, שעל פי התכנית החדשה להסדר הקיבוצים שהוגשה לממשלה, יוכלו הקיבוצים שבהסדר להפריש 11% מסך תקציבי הקיום שלהם לטובת קרן פנסיה. זאת אומרת שנוכל להכפיל את הסכום שאנו מתכננים עתה ובכך להגיע לפנסיה מכובדת לכולנו. העתיד בכל זאת אולי לא כל כך קודר...

להתראות באספה

ריכוז משק -

גמר הקדנציה

(חלק II)

מיד עם כניסתי לתפקיד יזמתי הקמת המועצה הכלכלית, כגוף מוסמך להחליט על הנושאים הכלכליים, כי לא סביר לצפות מכלל בעלי העסק (מעל 300 חברים!) להיות מעורבים ומעודכנים, על מנת לדון ולקבוע את הצעדים העסקיים. (אינני מכיר אף קונצרו כלכלי גדול, שאינו מנוהל על ידי גוף כלכלי מקצועי מצומצם.) אין ספק שמאז חל מפנה לטובה, כי לאחר שאושרה התכנית השנתית על ידי האסיפה יכולנו לגשת ולבצע אותה באופן ענייני ושיטתי.

קבעתי יחד עם הגזבר (איתמר) איך לצמצם את התשלומים לבנקים, כאשר הקו המנחה היה, שיש לראות את כפר הנשיא כאילו היתה בפשיטת רגל, וכך לא מסוגלת לשלם לפי דרישות הבנקים, אשר היו גורדים אותנו להורדת דמת החיים או לפגיעה בבסיס היצרני, אלא לשלם אך ורק לפי היכולת המוגבלת שלנו. איימו עלינו במשפטים ובעיקולים, אבל בסופו של דבר רוב הבנקים קיבלו את עמדתנו, וכמו-כן יצאנו נשכרים מן התוהו ובוהו סביב "הסדר הקיבוצים".

באותה עת היה צורך להסיר מעלינו את הלחץ המתמיד מרוב ספקינו בגין הפיגורים בתשלום חשבונותיהם, כך שלחצתי על מכירת שני נכסים - חברת הבת בארה"ב, וקרקע לא מעובדת בעמק החולה (בריכות הדגים לשעבר). עם ממוש שני הנכסים, חיסלנו כל הפיגורים, ואז יכולנו לגשת לעסקות מסחריות תוך שיקולים ענייניים ולא תחת לחץ של קופה ריקה - אשר מייקר מאוד את העסקות!!

בחקלאות חיפשנו תחליפים לכותנה, ובנוסף, השקעות אשר יניבו פירות בעתיד - כאשר הבנקים כבר ימחקו את החובות, ואז העוזפים יהיו שלנו (בעזרת השם!). בדקנו חוחכה, דגי נוי, אגסים - לא מצאנו רכז מתאים, ולבסוף השקענו בפרחים (פרוטיות, 25 דונם) וליציי (40 ד''). כמו כן התלבטנו לגבי עתיד מטע האבוקדו - או לחסל אותו או לגשת להרכבות נרחבות ולסלק כל הפוארטא - וכך עשינו. לפי התוצאות של 1993, והצפוי ב-1994, החלטתנו להמשיך בהרכבות נראית מוצדקת מאוד.

(כל ההשקעות האלה מומנו באופן מלא על ידי מענקים ממשד החקלאות.) מסקנה נוספת שלי היתה שעל הקיבוץ להרחיב, עד כמה שזה ניתן, את הבסיס המשקי שלו, ולא להשאיר תלוי בענף אחד מוביל. כמו כן, נוצר מצב אצלנו של עודף כוח אדם לעומת מקומות עבודה רצויים לחברים (וכבר לא ניתן להכריח חבר לעבוד אך ורק לפי צרכי הקיבוץ). אי לכך, החלטנו לתת לכל יוזמה של ענף חדש תקציב מוגבל, בכסף ובימי עבודה, על מנת לבדוק את הענף באופן נסיוני. חשבנו, שאם אפילו רק שליש מהיוזמות החד-שות יצליח, נשיג שתי המטרות ביחד: הגדלת מספר מקומות עבודה, והרחבת הבסיס המשקי.

כך נולדו והצליחו עד כה ה"קטרפט", ה"וילג", צמחי מרפא, "לקסיגל", טיפולים רפואיים וקייטנות.

נכשלו: "צמיגון", דברי אמנות, בקבוקי מי ירדן.

עדיין במבחן: פארק זיו, מסעדה, גלויות ברכה.

נושא מבטיח מאוד שלא והשכלתי להעביר דרך האסיפה - הגדלת הלינה הכפרית. על מנת לבצע את המדיניות הזאת, היה צורך לשחוט שתי פרות קדושות - שוויון ערך העבודה, וחברה בנוייה על עבודה עצמית. מה לעשות, אבל בעולם כל כך תחרותי כמו זה של היום, או שנעסיק עבודה זולה על מנת לבצע את היוזמות שלנו, או לא נהיה תחרותיים. כמו כן, אם נחשב יום עבודה של כל חבר במחיר מלא, של 200 ש"ח, לא נוכל לשכנע ענפים לקחת חברים, כאשר אפשר להעסיק שכירים לפי 80 ש"ח.

היות וצו השעה היה להגדיל את הרווח המוגבל שלנו, ולפחות לשמור על דמת החיים, התחלתי לבצע שלושה שינויים, אשר החלו מזמן - אבל קיבלו זירוז וציני במשך תקופת כהונתי.

1) להקים ענפים חדשים במלוא ההכרה שחלק גדול מהעבודה תיעשה על ידי שכירים: הגדלת פרדס בית, ליצ"י, פרוטיות, וילג', ופיתוח המפעל. אין מנוס, כי הציבור הרחב לא ישלם 200 ש"ח עבור שרות או מוצר, כאשר יכול לקבל פריט דומה עבור 80 ש"ח.

2) להפסיק לנסות לשכנע חברים צעירים למלא עבודות אשר אינן מושכות אותם באופן מקצועי, ונוכל לבצע אותן על ידי עבודה זולה משכר החבר.

דוגמה טובה - חדר עבוד במפעל. כדאי מאוד שהחברים יהיו שם את הכוח ההנדסאי והניהולי (ראשי משמרות, חדר כלים, מח' הנדסה), אבל לא כדאי להפעיל את המחרטות ללא התקדמות מקצועית. המתחרים שלנו לא משלמים 25 ש"ח לשעה עבור עבודת יצור רגילה. דרך אגב, כמעט כל אלה אשר עזבו את חדר העיבוד, או מרוויחים 25 ש"ח לשעה (או אפילו הרבה יותר מזה) או לומדים הנדסה בתל-חי.

3) בתמחיר הפנימי שלנו התחלתי לחשב עלות העבודה בענפים לפי הערך בשוק, ולא לפי שכר שווה.

לא סביר לבלום פיתוח הענף, או אפילו לחסלו, מכוון שמחייבים אותו לפי 200 ש"ח ליום עבודה, אם אותם החברים אינם מסוגלים להכניס יותר מ-80 ש"ח באף מקום אחר. ברור שעשיית תמחיר כזה מסובכת אבל בסופו של דבר הרווח של כפר הנשיא הינו תוצאה של סך הכל הכנסות, פחות סך הכל הוצאות, כאשר תקציבי הקיום כמעט שלא משתנים.

אז אם כל זה יצא כל כך חלק, למה לא נבחרתי לקדנציה נוספת?

סבלנות - כי זה מופיע בקטע האחרון בשבוע הבא.

ק ו ל י ן

כך נולדו והצליחו עד כה ה"קטרפט", ה"וילג", צמחי מרפא, "לקסיגל", טיפולים רפואיים וקייטנות.

נכסלו: "צמיגון", דברי אמנות, בקבוקי מי ירדן.

עדיין במבחן: פארק זיו, מסעדה, גלויות ברכה.

נושא מבטיח מאוד שלא השכלתי להעביר דרך האסיפה - הגדלת הלינה הכפרית. על מנת לבצע את המדיניות הזאת, היה צורך לשחוט שתי פרות קדושות - שוויון ערך העבודה, וחברה בנוייה על עבודה עצמית. מה לעשות, אבל בעולם כל כך תחרותי כמו זה של היום, או שנעסיק עבודה זולה על מנת לבצע את היוזמות שלנו, או לא נהיה תחרותיים. כמו כן, אם נחשב יום עבודה של כל חבר במחיר מלא, של 200 ש"ח, לא נוכל לשכנע ענפים לקחת חברים, כאשר אפשר להעסיק שכירים לפי 80 ש"ח.

היות וצו השעה היה להגדיל את הרווח המוגבל שלנו, ולפחות לשמור על דמת החיים, התחלתי לבצע שלושה שינויים, אשר החלו מזמן - אבל קיבלו זירוז רציני במשך תקופת כהונתי.

(1) להקים ענפים חדשים במלוא ההכרה שחלק גדול מהעבודה תיעשה על ידי שכירים: הגדלת פרדס בית, ליצ'י, פרוטיות, וילג', ופיתוח המפעל. אין מנוס, כי הציבור הרחב לא ישלם 200 ש"ח עבור שרות או מוצר, כאשר יכול לקבל פריט דומה עבור 80 ש"ח.

(2) להפסיק לנסות לשכנע חברים צעירים למלא עבודות אשר אינן מושכות אותם באופן מקצועי, ונוכל לבצע אותן על ידי עבודה זולה משכר החבר.

דוגמה טובה - חדר עבוד במפעל. כדאי מאוד שהחברים יהיו שם את הכוח ההנדסאי והניהולי (ראשי משמרות, חדר כלים, מח' הנדסה), אבל לא כדאי להפעיל את המחרטות ללא התקדמות מקצועית. המתחרים שלנו לא משלמים 25 ש"ח לשעה עבור עבודת יצור דגילה. דרך אגב, כמעט כל אלה אשר עזבו את חדר העיבוד, או מרוויחים 25 ש"ח לשעה (או אפילו הרבה יותר מזה) או לומדים הנדסה בתל-חי.

(3) בתמחיר הפנימי שלנו התחלתי לחשב עלות העבודה בענפים לפי הערך בשוק, ולא לפי שכר שווה.

לא סביר לבלום פיתוח הענף, או אפילו לחסלו, מכוון שמחייבים אותו לפי 200 ש"ח ליום עבודה, אם אותם החברים אינם מסוגלים להכניס יותר מ-80 ש"ח באף מקום אחר. ברור שעשיית תמחיר כזה מסובכת אבל בסופו של דבר הרווח של כפר הנשיא הינו תוצאה של סך הכל הכנסות, פחות סך הכל הוצאות, כאשר תקציבי הקיום כמעט שלא משתנים.

אז אם כל זה יצא כל כך חלק, למה לא נבחרתי לקדנציה נוספת?

סכלנות - כי זה מופיע בקטע האחרון בשבוע הבא.

ק ו ל י ן

האם יש קשר בין סידור העבודה וקוסמטיקה?

כמה מילים בגמר התפקיד כפוי-הטובה הזה, שכולו חובות וכמעט ללא סמכויות.

כידוע, צמצמתי עד מאוד את היקף מוסד הסידור, וזה כגיבוי תת-הוועדה לכוח-אדם. אני מאמין שפיזור האחריות לענפים וגופים אחרים הוא לטובת העניין, ועוד מספר הסדרים טכניים יכולים לאפשר ביטול התפקיד.

על פי רוב גיליתם הבנה לגישה זו, אף שבמידה מסויימת קל יותר לציבור, כשהכל מרוכז אצל הסדרן. לסיים - משאלה: שהמובטלים (הגלויים והסמויים) והמתוסכלים, ימ-צאו עבודה שתספק אותם.

לגבי השאלה שבכותרת, התשובה היא 422...

דוד פרנקלין

(יושב כעת ב'חדר הירוק', מרכז ההדדכה בסמינר 'אפעל')

מועדת החתונות

ברצוננו לשתף את החברה כבעיה שהועלתה בפנינו לאחרונה על ידי מספר חברים. נבקש את תגובתכם בנושא זה, שהוא רגיש וחשוב לכולנו, על מנת שנידע את רחשי הציבור, ויותר מאוחר נגבש נוהל בנושא. בעקבות עלייה במספר התורנויות וירידה במאגר התורנים, נטל התורנויות באירועים נופל על מספר קטן של חברים. אי לכך הועלתה הצעה לגבי חתונות של בני-משק, שאינם מתגוררים בקיבוץ. ההצעה היא להטיל את מידב העבודה הכרוכה בהכנה, הגשה וחיסול הארוחה על צוות מיומן (לדוגמה: בני הנעורים) תמורת תשלום, אשר יירד מתקציב החתונה. נקווה, שבאופן זה נצליח לרצות את כל הנוגעים בדבר. טוב, נבקש תגובות (בכתב, אם אפשר) לאילנה פ. תודה מראש.

ועדת החתונות

נ.ב. בקרוב יועלה תקנון מחודש לאישור האסיפה.

העורך שנות ה-2000

ישבתי וצפיתי בישיבה שהיתה במועדון על:
אוטונומיה בחינוך של הגיל הרך (היום כולם רוצים אוטונומיה).

אין לי שום השגות בקשר לדעיון הכללי, אדרבא הגיע הזמן לייעל את מערכת החינוך הנ"ל ולהעלותה על דרך המלך עד כמה שניתן. אני חושבת שזו מערכת, שמאז ומתמיד היתה רצופת בעיות, לפחות מאז שאני זוכרת את עצמי בכפר-הנשיא, עוד שילדי היו בגיל הנדון וגם עבדתי מספר שנים בגיל הזה ותחלופת מטפלות ואי יציבות בדמויות קבועות, היו חלק לא קטן מהמערכת.

זה מעודד שישנם הורים, בעיקר אמהות שחלקן ישבו באותה ישיבה והיום אין להם ילדים בגיל זנן, שמצדדים שבחינוך של היום חשוב שתהיינה, מה שאז כלל לא הפריע להן - מעניין מה השתנה? ראייה מפוכחת, או שמא ההשלכות של החינוך דאז, בכל אופן זה חשוב וטוב.

אפרופו חינוך - נשאלה שאלה מפי אחת האמהות, שלדעתי לא ניתנה מספיק דעת עליה. והשאלה היתה: (מקווה שאיני מפספסת) מה תהיה מתכונת החינוך המקובלת (אולי התכוונה ללמידה), האם כל בית ילדים יחנך כראות עיניו או שתהיה אחידות קולקטיבית. התשובה שניתנה: שעל זה עוד נדון. כלומר... מי ומה ידון. האם הצוות שינהל את המערכת? ומה עם ההורים, השותפים העיקריים? תמהתי שאף אחד מיושבי הפורום, מהם שעבדו ועובדים כיום בגיל הרך, ומביני ענין, לא התייחס לשאלה זו כלל וכלל, האם הדיון הזה בא כדו"ח טכני יבש ותו לא? חבל.

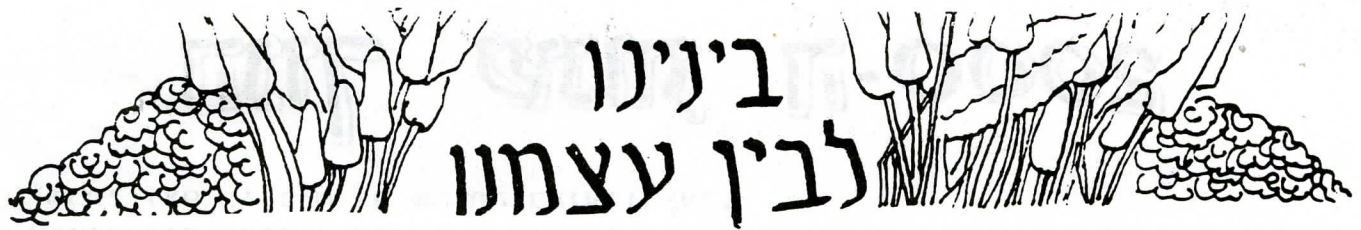
אריק שישב שם באמצע בין כל האמהות אמר, שהוא מבסוט מהחינוך של נכדיו והיום. מעניין האם אריק מבסוט מהחינוך או מהטיפול בנכדיו, כי בעיני ההבדל בין חינוך, טיפול ולימוד, הוא הבדל משמעותי, כי שיטות לימוד תמיד אפשר לרכוש ולשנות דברים וכד'. אבל חינוך זו מערכת הרבה יותר סבוכה ומורכבת וטבועה היא בכל אחד מאיתנו ובאישיותו מאז ינקותו. מטפלת שהולכת לחנך, היא מחנכת לפי אישיותה, ערכיה, מנהגיה והרגליה. איך אומרים: "אין רצפטים בחינוך". אבל אם היא מגישה לך בצורה מסויימת דף ציור, הרכבה, מלמדת אותו שיר, זו דרך שאפשר לרכוש והיא נקראת למידה. לעומתה החינוך כפי שכבר ציינתי הוא הרבה יותר מורכב וזכורני, שבעבר כתבו ודנו לא מעט בנושא בכפר-הנשיא: "למה ואיך אנחנו מחנכים או הולכים לחנך".

בשנים האחרונות זו שאלה לא קלה, מאחר והקיבוץ זה לא אותו קיבוץ של פעם. דברים משתנים ואת זה אני לא צריכה לספר לכם. וכל רבע דור, בערך, דנים באיך מחנכים. זה טוב, כי אכן דברים משתנים.

בתקווה שבעתיד יהיה פחות קשה להורים קיבוצניקים לחנך את ילדיהם, מאחר שמידב החינוך יהיה מוטל על כתפיהם ולדור הבא יהיה מודל חיקוי חזק יותר מאז. אך כפי הנראה שזה לא יהיה יותר קיבוץ, גם כשאתה כהורה שואף להכי טוב לילדיך, אינך יודע מה יצא מ"התוצר הסופי". "הם שוקולד, אך לא תבנית שוקולד".

עלו והצליחו למערכת החינוך החדשה

צביה ק'

גאוות מטפלות שווה רק 80 ש"ח

אומרים לנו שגיל הדרך חייב לעבור שינוי, ושאם חברות ובנות הקיבוץ ירגישו שהן מתפרנסות מעבודתן, הן יבואו בהמוניהן לעבוד בבתי גיל הדרך, יתווספו הרבה "ילדים יקרים" וגיל הדרך יהיה עוד מפעלון מוצלח שיש לו הנהלה נפרדת, זכות בלעדית לקבוע מי יעבד ומי לא יעבוד במרכז האחריות ושימשיכו לתת לילדי בית התינוקות, הפעוטונים והגנים חינוך מן הסוג הטוב ביותר. אבל כל זה סיפורי סבתא.

כל אחד יודע שענף גיל הדרך אצלנו הוא אחד מסיפורי ההצלחה של החינוך הקיבוצי. יש מטפלות וגננות שמצליחות להקנות לילדים הרגלי חיים, ידע על הטבע, שירים ומנהגי חג. ואם זה כל כך טוב למה צריכים לשנות אותו?

אומרים שאם חברה תדע שכל יום היא תכניס לקופת הקיבוץ 80 ש"ח היא תעבוד ברצון והתיחסותה לענף תהיה דומה ל"גאוות יחידה מובחרת". האמנם? 80 ש"ח ליום עבודה זה מה שאנחנו משלמים למטפלות השכירות שעובדות אצלנו וזה מעט מאוד כסף. אנשי הכלכלה מגיבים באמרו "זה מה שמטפלת מקבלת בחוץ". זה נכון וזה לא מוחק את הבושה של שכר כה נמוך. זה מלמד על מה שמתרחש "שם בחוץ בעולם שכולו טוב וכל אחד יכול להחליט מה שיעשה". 1,200 ש"ח נקי לחודש אינה משכורת שאפשר להתגאות בה והיא מיועדת לשמש כתוספת-שכר למה שהגבר במשפחה מביא הביתה. זה ימשוך את החברות לעבודה?!

אומרים לנו: "אבל 80 ש"ח ליום ייכנס לקופת הקיבוץ ועובדה זו תשנה את יחס הקיבוץ לשרות זה". זה שטויות: 80 ש"ח ליום זה פיקציה ואם זה באמת ישנה את יחס החברים, אפשר לרשום סתם שכל חברה שעובדת בגיל הדרך מכניסה לקופת הקיבוץ 80 ש"ח ליום, 102 ש"ח ליום, אפילו 200 ש"ח ליום. זה ענין של פנקסאות. ואם באמת הקיבוץ/הגברים/בנות קבוץ/... מזלזלים בענף גיל הדרך, א. זו בושה וחרפה שנובעות מחוסר ידע ב. מה שרשום בהנהלת חשבונות על שכר פיקציה, לא ישנה את זה. הגיע הזמן שנדע מה אנחנו עושים. אם מחר ענף גיל הדרך הוא מרכז רווח או מרכז אחריות, אז מחרתיים גם חדר האכל יהיה אותו הדבר ונשחק עם כרטיסים מגנטיים וכל אחד יקבל את אותה המנה עד לגרם האחרון. ובעוד שבוע החשמליה, הנגריה, מרפאת השיניים - כולם יהפכו למרכזים שמנסים להוכיח שהם מפעלוניים מצליחים והתחרות על מי שיעבוד פה ושם תהיה דומה למה שקורה בעולם בחוץ "שכולו טוב". הפרזיטים ימשיכו להיות פרזיטים - הם קיימים בכל חברה - אם יחסרו עובדים נמלא את החסר בשכירים. הקיבוץ יחדל להתקיים כקיבוץ ויהפוך לישוב כמו כל הישובים. אם זה מה שהרוב רוצה, בואו נתייחס לזה. אבל מוטב שלא נמשיך בשיטת הסלאמי כדי שלא ימשיכו להגיד לנו "אבל חלק די גדול מזה כבר נעשה".

העגורים (סיפור לגילים השונים)

לפני שבוע לימד אותנו שער גליון מס' 1365 של 'דברי-הכפר' פרק באורח החיים של עופות נודדים. היה כתוב "העגורים עפים ונודדים במבנים מאורגנים היטב ואופייניים. המבנה השכיח הוא ראש חץ: העגורים מסתדרים בשני טורים, ויוצרים מבנה דמוי-חץ כאשר בראש החץ מובילים העגורים הקשישים והמנוסים". ועכשיו לסיפור.

היה אי שקט בממלכת העגורים. העגורים הצעירים אמרו: "די לנו עם זקנים אלה שתמיד עפים כאותו מסלול. נמאס כבר, וחוף מזה זה לא מועיל. תמיד עפים מעל היבשה בדרך ארוכה ומיגעית. אפשר ואפשר לקצר מארץ-ישראל

"בינינו לבין עצמנו" - המשך בעמ'

לקפריסין, מקפריסין לכרתים, מכרתים לאטליה - למה תמיד לקרפטים! מי צריך את הזקנים האלה?" אמר אחד העגורים הצעירים: "נפרוש וניסע בדרך שלנו אז ילמדו על בשרם שלא יוכלו להסתדר בלי צעירים - העתיד איתנו".

אמר עגור צעיר אחד: "תשמעו חבר'ה. יש הגיון בזה שהזקנים והמנוסים האלה יהיו בראש. הכי קשה בראש. מי שמוביל עומד-עף נגד הרוחות. שחיקת הזקנים מרוב הובלה גדולה. ניתן להם ובבוא היום נחליף אותם." לא יכלו העגורים להגיע לקונסנסוס. אפילו אחרי שערכו קלפי חשאי והסבירו בדרך ממקור לאוזן על מה מדובר. בסוף חצי הצעירים פרו ויצאו לחצות את הים, וחצי המשיך עם אלה שעפו בדרך המסומנת. בדרך לקפריסין נעלמו כעשרים עגורים לתוך מנוע סילון של מטוס. זה לא עזר למטוס ועשה דיסה מן הנבלעים. בין קפריסין לכרתים נתקלו בסערה, ומחצית הנשארים נפלו לגלים וטבעו. ובין כרתים לאיטליה טעו בניווט והגיעו לאזור הקרבות במה שהיה יוגוסלביה. עגורים מקבלים אלרגיה מקרבות, ובמיוחד מרעש תותחים. כמעט כל הקבוצה שעפה דרך היבשה הגיעה כעבור שבועיים למקום נוח בהרי הקרפאטים. העגור היחיד שנפטר בדרך היה זקן אחד שמת משברון לב משום שבנו היה בין הצעירים שנטרפו בים. כמו שמלמד הפתגם הפורטוגזי: למד היטב את מחיר השינוי לפני שתשנה.

סיפור הצלחה בהמשכים

שמחנו לקרא את כתבתו של רכז המשק היוצא, וללמוד שהכל היה מוצלח ושהוא מאושר מזה. כבר כתבנו בטור זה, שהמושג "רכז משק מוצלח" הוא תוצאה יותר מענפים מוצלחים שרובם אינם בשליטתו, מאשר מדברים שהוא יוזם-מתכנן. בעצם, רכזי משק נוטלים את הפירות של אלה שקדמו להם - לטוב ולרע. אלמלא 'קרב הבלימה' ששמואל ניהל בהצלחה, ספק אם קולין, או אפילו המלאך גבריאל, היו מצליחים. כאן אולי המקום להעיר הערות מספר, שמעירים לא מעט חכמים:

א. כשנושא הרחבת חדר האוכל הובא בפני האסיפה, הנושא לא הוצג כ"בראש וראשונה השקעה פיננסית". מה שאמרו היה שזו "הלוואה טובה" ושכחו לומר שצריכים לשלם ריבית על כל הלוואה ועד היום אנחנו משלמים.

ב. פתיחת ענפים קטנים - יעני מפעלונים - נעשתה על חשבון ענפים אחרים. במשך כל השנים, לא נעשה מאמץ רציני להגדיל את מספר חברי הקיבוץ במפעל. המקום המפרנס.

ג. מי נתן למועצה הכלכלית או לרכז המשק מנדט להפריד בין המשק היצרני לבין החברה הצרכנית. זה הגיע לאסיפה? הצביעו על זה?

ובאשר להצלחת הענפים החדשים: הרעיון הוא טוב אבל ההוכחה הולכת לפי הפתגם הישן: הצלחת העוגה מוכחת כשאתה אוכל אותה...

סימן מעודד

בטור זה הצענו ללכת לגיוסים כדי לטפל בשטחי גידולי בן-חרצית FEVERFEW ולא לתת פרנסה לבני-דודינו. והנה הרמז נקלט וקרוב ל-40 חברים-בני נוער הופיעו ונטלו מעדד לידיהם. אסף סולומון מבטיח עוגה וקפה בפעם הבאה.

זהו זה, שבת שלום

נ.ב. עקב לחץ חובות לימוד, יצא טור זה לפגרה מאונס אלא אם ירגיזו את כותבו בהצעות או כתבות טיפשיות/מרגיזות/אנטי-קיבוציות.

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר נע 2, הגליל העליון טל. 06-945611 פקס. 06-945637

הועדה המקומית לתכנון וכבניה הגליל העליון

2 בינואר 1994

26-5/105 qt

לכבוד

מר נלו גבריאק

מע"צ מחוז צפון

נצרת

הנדון: צומת טובה-זנגריה

הצומת במצבו הנוכחי מהווה סיכון בטיחותי רב. זאת לאחר שלפני חודשיים גמרו את עבודות הסלילה וטרם צבעו את הנתיבים ולא ביצעו את התאורה והשילוט.

מדווחים לנו מכפר הנשיא שפעמים רבות הם נמצאים על סף תאונה.

כפיכך אנ ממליצים להורות לקבלן, לבצע מיידית את השלט "עצור" מכיוון טובה לכביש 9677, שכן זוהי הבעיה הבטיחותית האקוטית. בהמשך, ללא דיחוי, יש להשלים את כל השאר.

ב ב ר כ ה

א.א.א

אורי אמיר

מהנדס המועצה

העתק: מר י. הרשקוביץ - מהנדס המחוז

גב' תמר וולכפין - מזכירת כפר הנשיא

פר"מריס מפלגת העבודה (1994.11)

יצחק עדר

יו"ר ועדת הקלפי המקומית

בבחירות לפר"מריס לתפקיד מנכ"ל ההסתדרות הכללית וליו"ר נעמ"ת, היתה כפר-הנשיא שותפה עם עמיעד בקלפי. שבו היו 107 בעלי זכות בחירה, לפי החלוקה כדלקמו:

כפר-הנשיא:	73 בעלי זכות בחירה.	מתוכם הצביעו 49 (65.8%)
עמיעד:	34 " " " "	22 (65.3%)
ס"ה:	107	71 (65.7%)

תוצאות הבחירות היו:

1. לבחירת מנכ"ל ההסתדרות: (70 קולות כשרים)

אמיר פרץ 35

חיים הברפלד 31

ג'ק אמיר 4 70

המשק ע' 14

2. למזכ"ל נעמ"ת: (30 קולות כשרים)
 עפרה פרידמן 15
 חיה כהן 6
 יעל ארון 4
 ליאורה לנגר 4
 רונית לב-ארי 1 30

3. למזכיר מועצת פועלי חצור: (67 קולות כשרים)
 יצחק קבילו 61
 יצחק אקרוש 6 67

4. למזכירת נעמ"ת חצור: (32 קולות כשרים)
 פנינה אסולן 17
 זהבה כהן 15 32

פרט מענין בבחירות אולי, שהזוכה (פנינה אסולין) אצלנו, היא אחת הבנות של עייש, שאנו כולנו זוכרים. כסיכום אפשר להגיד, שההצבעה היתה ערה ומסודרת, כמו כן בולט אחוז ההצבעה השווה בין הקיבוצים.

הקול הערים!

החלטתי להזכיר לכם שיש לנו כריכיה, בה עובדת שלישית צעירים ברוחם: נטע - הרי ברג - ג'ק כרבוק.

השנה תיקנו וכרכנו מחדש 710 ספרים ועוד מספר קטן לעבודות חוץ. מהספריה מגיעים תיקונים כל הזמן. כל ספר חדש עם כריכה רכה, אנו מחליפים לכריכה קשה לפני שהוא נכנס לספריה. מפעם לפעם, עוברים העובדים על הספרים בבתי-הילדים ובספרית ביה"ס ואז מקבלים חבילה גדולה לתיקון!

שימו לב! רצוי להביא ספר לתיקון מוקדם ולא לחכות עד שנתלש דף אחרי דף. אם אתם מבצעים תיקון זמני בבית, אל תדביקו סלוטייפ, כי אי-אפשר להוריד אותו כדי לתקן את הספר - הדף נקרע.

הספרים שתיקנו השנה מתחלקים כך:

401 ספרים של הספריה
 214 ספרים אישיים של חברים
 85 ספרים מענפים - בתי ילדים - אולפן
 10 ספרים ("בית-אב" של בני המצווה)
 בנוסף לזה כאמור, יש קצת עבודת חוץ.

למרות שבחדר העבודה שלנו אי-אפשר לפתוח חלונות ואין מים חמים לשטוף את הדבק, וחסר ציוד - נקבל אתכם ברצון, בחיוך, ונשמח לשרת אתכם.

להתראות

נטע

מה מרפאה

חברות יקרות!

מאחר ונשים לא מגיעות לתורים שאני קובעת עבורן לבדיקת שד וממוגרפיה, לא אזמין יותר נשים באופן אוטומטי. ולכן:-

בדיקות שד

נשים שמעוניינות בבדיקת שד תפננה אלי או תשימנה לי פתק בת.ד. או במרפאה, וכאשר תרשמנה מספיק נשים (מינימום 5 נשים), אזמין רכב ואיידע אתכן לגבי תאריך.

נשים המעוניינות לנסוע בעצמן: בצפת ובית החולים מקבלים לבדיקות שד בימי שני בשעה 15:00 ללא תור, ובטבריה - בימי רביעי בשעה 15:00 ללא תור בקופת חולים.

רצוי להודיע לי אם נסעתן, כדי שאוכל לעדכן אצלי ברישום. מי שלא יודעת מתי נסעה נפעם ואחרונה - יש אצלי רישום במרפאה.

ממוגרפיה

נשים המעוניינות להגיע לצילום ממוגרפיה תבואנה למרפאה ואני אסדר תורים. אפשר גם לקבוע תור לבד טלפוניית - 978914 ולתאם תאריך שנוח לכן. נא להודיע לי כשיש לכן תור על מנת שאוכל להזמין את הטפסים המתאימים לבדיקה. במכון הממוגרפיה בצפת עובדים כמעט כל יום גם בבקר וגם אחר הצהריים. גם לגבי ממוגרפיה - יש לי רישום של מי היתה בבדיקה ומתי, אז ניתן לבוא לברר.

אני אשתדל לתת לכן תזכורת לפני המועד הבא שלכן.

בדיקת שד - מגיל 30 ומעלה רצוי לבצע בדיקה - פעם בשנה.
ממוגרפיה - מגיל 40 ומעלה רצוי לבצע בדיקה - פעם בשנתיים.

שאלות - ניתן להפנות אלי.

דורית - מרפאה

מהמרפאה

מאז יציאתה של אביטל מהמרפאה עברנו תקופה לא קלה -
העבודה, לדאבוננו, היא רבה, והשתדלנו לשמור על רמה
נאותה של טיפול למרות הצמצום בצוות.

בשעה טובה מצטרפת לכוחותינו האחות יפעת וויסבקר -
שתיכנס לעבוד במרפאה ביום רביעי, 19.1.94. אנו מאחלים לה
קליטה חלקה.

נא לשמור על הבריאות.

צוות האחיות

תזכורת מהמרפאה

לנו כאחיות מאד לא נעים לטרב לטפל באדם שפונה אלינו
לעזרה - אך עלינו להזכירכם שמבחינה חוקית
אסור לנו לטפל באנשים אשר אינם תושבי המקום, גם אם הם
חברי קופת חולים כללית.
לכן, אנו חוזרות ומבקשות לא להפנות למרפאה אנשים המתארחים
אצלכם באופן זמני.
ניתן להפנותם לקופ"ח בחצוד או באיזור, שם יתקבלו על ידי
אחד הרופאים.
בתודה על ההבנה ושיתוף הפעולה.

צוות האחיות

אז מה אנחנו באמת רוצים לעשות עם הגיל הרך?

תוכנית הגיל הרך לא באה לבצע מהפכה ברמת החינוך הניתן לילדינו. החינוך שניתן עד עתה הוא טוב בהתאם למסגרות החינוכיות הנהוגות בתנועה הקיבוצית. (מבחינת התכנים, כמות ילדים לבית ומספר עובדים לכמות ילדים). בענף בצורתו החדשה, יש שאיפה ליותר התמקצעות של העובדים, יותר השתלמויות וצוות המעוניין לעבוד בענף ונבחר עפ"י כישוריו. זו לא מהפכה אלא רצון לשמור על האיכות הקיימת ולא לאבדה, ואף לשפרה.

התוכנית המוצגת מדגישה שכל בתי הילדים בגיל הרך שייכים לענף אחד. לא גנים לחוד, בית-תינוקות לחוד, וסדרן עבודה שלא מבין למה לא ניתן לעבוד בפעוטון עם 2 עובדים במקום 3, או למה לא טוב לשים מתנדבת שאינה דוברת עברית, וכו'. בתוכנית, הגיל הרך יהיה הענף עצמאי, שידאג בעצמו לבעיות כוח-אדם ובזה יגרום להקלה גדולה למערכת המישקית בתחום זה.

- תוכנית הגיל הרך תעזור לנו במישור הכספי - בתקציבי הקיום, משתי סיבות:
1. הסיכוי היחיד של הענף להגיע לתרומה חיובית הוא בתוספת "ילדים יקרים", וייעול מצבת כ"א. במצב זה נוכל לקזז כל מטפלת שכירה כנגד "ילד יקר", וכך לחסוך בהוצאות הקיום.
 2. בבנית ענף כזה נוכל להציג בפני הבנקים תוכנית התייעלות כוללת בשימוש בכח-אדם וע"י זה להעביר מטפלות שכירות להוצאות משקיות. ללא המסגרת שעליה מדובר, אין בסיס לטיעונים אלה.

בראשות הענף עומדת מנהלת המופקד על הצדדים הכלכליים והחינוכיים של הענף. ליד מנהל הענף ישנה הנהלה מצומצמת שתפקידה לקבל החלטות בנושאים שוטפים והנהלה רחבה שבה חברים נציגי ציבור ונציגים חיצוניים שתפקידה לקבל החלטות על מדיניות.

מזכירות כפר הנשיא תלווה את התארגנות הענף לפחות במשך שנה. במהלך שנה זו תתקבלנה החלטות נוספות לגבי אופן מינוי או בחירת מנהל הענף והחלטות אחרות כפי שתדרשנה.

אנו מאמינים שתוכנית "הגיל הרך כמרכז אוטונומי" תיצור בענף שינוי פנימי שיגביר את המוטיבציה של חברים וחברות לעבוד בחינוך ולהיות חלק מצוות קבוע של ענף.

על בסיס אמונה זו אנו מבקשים את תמיכת הציבור בתוכנית. ולו רק כדי לבטל את ההקמות בבתי הילדים, תנו לנו את תמיכתכם.

בשם כל הנהלת המשק
אורי אדלשטיין
ותמר וולפין

כשהגענו לחדרו של מנכ"ל המפעל מצאנו אותו באותו מצב דוח מרומם, מחייך ומרוצה מן התוצאות של השנה שעברה. אחרי שהכין כוס קפה לעודכם הנאמן פתח בדברים שחלקם הושמעו בארוחה המשותפת החגיגית של חברי הקיבוץ העובדים במפעל.

כללית (רישום זה נעשה בערב ראש-השנה האזרחית לכן תוצאות מדוייקות טרם התקבלו). בימים האחרונים של 1993 אפשר לציין בסיפוק שהמפעל על כל מחלקותיו הגיע מעל התכנית שתכננו לשנה זאת במכירות, ולפי כל הסימנים גם ברווחיות. מכירות '93 יגיעו ל- 34 מיליון ש"ח (כ-12 מיליון דולר), כנגד תכנית של 32 מיליון ש"ח שמכדנו ב-1992.

הגידול במכירות הוא בסדר גודל של 1½ מיליון דולר. לגבי 1994 אנחנו מתכננים גידול במכירות ב-2 תחומים עיקריים באגף החמרן (אלומיניום), יהיה גידול במכירות בארץ, יש לנו איש-מכירות בשם ג'ימי (חבר קיבוץ יזרעאל) שמנצח על המלאכה הזאת. סל-ההזמנות הפתוח של מחלקת החמרן הוא הטוב ביותר שהיה לנו זה שלוש שנים. באגף הברזים מתוכנן גידול ביצוא, סל ההזמנות בברזים טוב.

השוק

ברזים - שנת 1993 הצטיינה בפעילות ערה של פרויקטים בארץ שתחילתם היתה ב-92' יש לנו תחזית לאספקת ברזים בארץ לגבי שנת 1994 שלא נופלת ממכירות 1993.

שוק הברזים בחו"ל

אנו צופים גידול במכירות באנגליה; גידול במכירות בגרמניה עקב חידרה מוצלחת לארץ זאת שנעשתה בין 92-93. גם בארה"ב יש גידול במכירות למרות שנאלצנו לעבוד אם חברה אחרת. R.W.K., החברה שאיתה עבדנו נאלצה למכור את נכסיה לבנקים עקב קשיים פיננסיים והיתה סכנה שנישאר בלי מפיץ באמריקה. בדקנו אפשרויות של חברות חלופיות וכיוון שניתבנו את דרכנו בחוכמה וראינו את הסכנה האורבת לנו, יצאנו כמעט בלי נזקים. עצה אנו חתומים עם חברה בשם NORCA. הוחלט ששם המפיץ יהיה SVF FLOW CONTROL, (באופן הזה שם המוצר נשמר כבוד משנת 81).

חמרן

(א) השוק בארץ: יש פעילות רבה בארץ ויש הזמנות מתע"ש ירושלים (פרויקט שהועבר מארה"ב אלינו, עקב פשיטת-רגל של חברה שיצקה את היציקות), מאלטינט, טאיטקס, ואלביט וגם מלקוחות חדשים שרוצים יציקות מסחריות בעיקר בתעשיית הרכב. זה שטח בו לא עסקנו בעבר. לגבי הזמנות לאגד, היו בעיות של מחירים, אולם למרות שהעלינו את דרישותינו למחירים גבוהים יותר לא ביטל אגד את ההזמנות.

(ב) יצוא: קיימת מגמה של שמירת רמת המכירות שיתה לנו ב-93. הזמנות היצוא ישש בידינו תסופקנה עד יולי השנה ומקווים למצוא שוק המשך.

תערוכות

בשנת 1994 בכוונתנו להשתתף בשתי תערוכות: הראשונה ACHEMA שמתקיימת בפרנקפורט-גרמניה אחת לשלוש שנים ועוסקת באספקה לתעשיות הכימיות. בכוונתנו להופיע שם בדוכן מאוייש ע"י 3-4 אנשים ובו יוצגו מוצרי ברזים ומפעילים.

התערוכה השניה היא של GIFA שנערכת אחת לחמש שנים בדיסלדורף - גרמניה. זו תערוכה בינלאומית רבת משתתפים המיועדת לציוד בתי-יציקה. לא נציג בתערוכה זו אבל נשלח לשם כמה נציגים במטרה ללמוד על ציוד וחומרים שנכנסים לשימוש בתי-יציקה וכדי להפיץ קטלוגים ללקוחות פוטנציאליים.

השקעות

בסוף '93 רכשנו מחרטה גדולה נוספת שכבר נכנסה לפעולה. מחלקת העיבוד-השבבי עברה טיפול קוסמטי שהוציא את קמטי הזקנה שהיו בה: הוצאו המחיצות שהפרידו בין האזורים השונים וכעת בתוך אולם פתוח קיים מערך ביצוע טוב ויעיל יותר. (לא הבנו מדוע מערך פתוח הוא יעיל יותר וחששנו לגלות את חוסר ההבנה שלנו. אולי במערך הפתוח עינו של "האח הגדול" מיטיבה לדאוג).

הולך ומוקם תא חדש לניקוי חול במחלקת החמך. בעוד שלושה חודשים נסיים את התכנית התלת-שנתית שהגשנו למרכז-ההשקעות של משרד המסחר והתעשייה, קבלנו מענקים בסדר גודל של 38% מן ההשקעות כמפעל באיזור פיתוח א' ועמדנו בתנאים שאותו משרד הציב בפנינו לגבי המכירות והיצוא ועל-כן יש לו שביעות רצון מרצינות גישתנו.

בכוונתנו להגיש בקשה לסיוע לשלוש השנים הבאות על-מנת להגדיל את כושר הייצור והתרומה של המפעל בכל מחלקותיו.

פיתוח ברז לויסות

השלמנו את כל מה שקשור לפיתוח ברז זה, עליו דיווחנו בעבר. המדען הראשי של משרד-התעשייה והמסחר עזר לפתח רעיון שהגיע אלינו ממהנדסים מבחוק. כעת הגענו לשלב נוסף לאחר גמר ניסוי מעבדה ובדיקות שנעשו ברומניה בתנאים של לחץ וחום גבוהים. בדיקות אלו נעשו במעבדה, במפעל ובחברת-חשמל ברומניה בנוכחות צוות מכאן שכלל שלושה מהנדסים שעובדים איתנו (חלקם דוברי רומנית) על הפיתוח.

הגשנו בקשה להוצאת פטנט בארה"ב והיא אושרה. בקשה דומה נשלחה לאירופה. לאחר סיום שלב הניסויים נבדוק ב-94' איך ליישם את הפיתוח על-מנת לבדוק האם יש לברז החדש יישום מסחרי.

ברזים מן הסוג הזה שמיועדים לתפקד בתנאים קיצוניים של מעל 250°C ו-150 אטמוספרות לחץ מיועדים בעיקר להעברת גזים נוזלים בתחנות כוח. בהיותו מיוחד ומסוגל לעמוד בדרישות הגבוהות, מחירו של ברז כזה גבוה: מפי עשרים ועד פי חמישים מעל מחירו של ברז רגיל. יש מעט חברות בעולם המסוגלות לייצר ברז כזה. נשאלת השאלה האם ביכולתנו למכור אותו בעולם. יש לקחת בחשבון שגם אחרי פיתוח מוצלח וניסוי מעבדה ושטח יש עדיין לכל מוצר חדש חבלי-לידה: בין הצלחה בפיתוח לבין הצלחה מסחרית יש תמיד פער. למרות שאין ודאות ביחס למה שיצא ממוצר זה יש לקחת בחשבון שכל מפעל רציני צריך לעסוק במחקר ופיתוח. כדי לפתח את הברז קבלנו מענקים ממשרד המסחר והתעשייה. אין ספק שיש דרישה לברז כזה במיוחד לאור העובדה שמה שמצוי כרגע בשימוש בתחנות כוח בעייתי במיוחד, מבחינת אורך חיים והטיפול הדרוש לשיפוף הברזים.

סיימנו את שתיית הקפה. יוסי שאל מדוע לא שאלנו את שאלתנו המסורתית בקשר למספר היורד של חברי קיבוץ שעובדים במפעל. תשובתנו היתה דומה לקביעת רבי עקיבא אך בשלילה: הכל צפוי מראש - הרשות לא נתונה. יוסי הזמין אותנו למסיבת ראש השנה האזרחית החדשה אולם דחינו את ההזמנה בנימוס האופייני לנו.

רשם: אריק א'

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * We have a new nurse in the Clinic - Yif'at Weissbaecker. What shall we wish her? A very boring time with no work....
- * Other changes in the field of work - Arnold Bedak is learning the trade, and will be responsible from now on for the Kataraft. Ettie Edelstein is taking over responsibility for the "education department", and about Bilhah doing cosmetic treatment you already know.
- * David Franklyn has started a new job "outside". He is working at Ef'al Seminar, responsible for youth programmes.
- * Yisrael Avidor got an honourable mention from the Jewish Agency for his outstanding work with the Russian Aliyah - he has a beautiful album-size book on the subject to prove it!
- * Did you notice how (comparatively) quiet it is in the dining room these days? Yes, the South Americans have gone and so have most of the Ulpan students from the States. BUT never fear! In another couple of weeks a group of youngsters will arrive from AUSTRALIA. Judging from past experience, they are not exactly a quiet lot either...
- * Tens of chaverim went down to the feverfew after work one day this week in order to help with the weeding. Funny, do weeds grow when there is no rain?
Talking about rain, the weather-man forecasts a rainy Shabbat - the SECOND ONE of the whole season! What will be? (The only positive side to the unseasonal weather I can see is the saving in electricity for heating.)

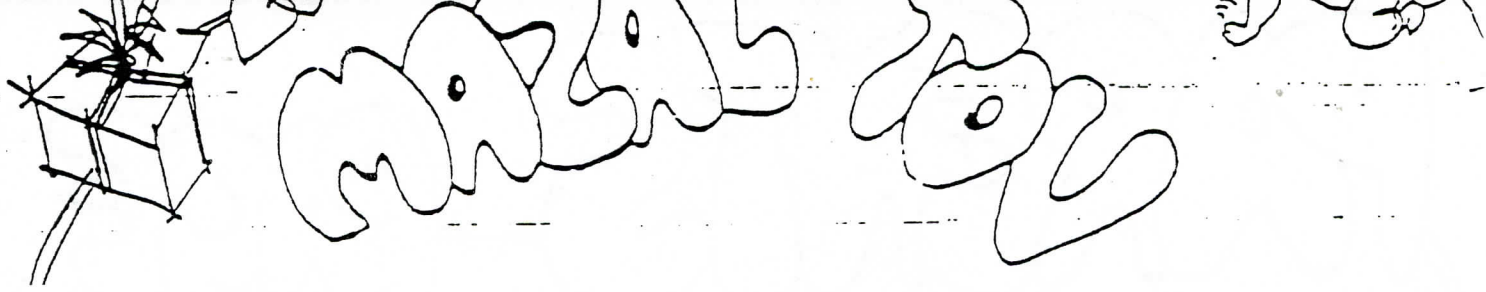
So, rain or shine - have a good week-end.

INGE

JAHREZEIT

10 Sh'vat (1985) - Mrs. Frieda Welkanoz

HAPPY BIRTHDAY

- 16.11.94. Ruth Rifkind (granddaughter)
- 17.1. Sarit Collins
Gilead Kendall
Eli Oren
- 19.1. Ruth Golan
- 20.1. Tz'via Katz
Ofer Nitzan
Raz Levenkopf (M.Cohen granddaughter)
- 21.1. Becky Erenberg
Guy Wagner

Chaim Ma'ayan

- Omer Cohen
- Ayelet Wagner

HAPPY ANNIVERSARY

- 18.1. Davida & Avraham Beller

M A Z A L T O V

A Baby Girl was born
 DAUGHTER to Mordi & Lydia
 GRANDDAUGHTER to Riva & Jack
 GREATGRANDDAUGHTER to Mrs. Norton

Much naches to all the family

The CLINIC would like
 to remind you that
 BY LAW they are not
 allowed to receive
 non-resident patients.
 If visitors are in need
 of attention they have
 to be taken the clinic
 in Chatzor.
 Please understand.
